

Oređownik Pow. Leszczyńskiego

Organ urzędowy dla powiatu oraz dla miast Leszna, Rydzyny, Osieczny i Świecichowy.

(-) Nakładem i drukiem „Drukarni Leszczyńskiej” Sp. zap. z ogr. odp. w Lesznie. (-)

Odpowiedzialny: Za dział urzędowy Urząd Ziemiański w Lesznie. Za dział nieurzędowy Leon Trzebiński w Lesznie. — Tel. nr. 61

Nr. 45.

Leszno, dnia 12. października 1921.

Rok. II.

Okólnik 38 w sprawie chleba kartkowego.

Ze względu na to, że fundusze, jakie obecnie jeszcze pozostają do rozporządzenia dla akcji w celu obniżenia cen chleba, są już na wyczerpaniu i widoki na pozyskanie nowych na ten cel zasobów są nadzwyczaj małe, zachodzi konieczność jak najoszczędniej gospodarzyć zapasami, służącymi do zapewnienia ubogiej ludności chleba kartkowego. Jako najwięcej odpowiedni sposób przeprowadzenia oszczędności w powyższym kierunku, przedstawia się możliwie jak największe ograniczenie ilości osób, dopuszczonych do poboru chleba kartkowego.

Zaleca się w tym celu rozkategoryzowanie ubogiej ludności nierolnej według takiej zasady, aby z pomiędzy uprawnionych dotychczas do poboru chleba kartkowego wyłączyć te wszystkie grupy społeczne, które ze względu na swoje położenie materialne są w stanie pokryć w swoim gospodarstwie wydatek, zwiększony skutkiem odpadnięcia prawa do poboru chleba kartkowego.

Ministerstwo b. dz. pr. jest przekonane, że cel powyższy będzie można najłatwiej osiągnąć, o ile od poboru chleba kartkowego wykluczy się z góry następujące poniżej kategorie ludności, jako posiadające lepsze warunki bytu i nie mające wobec tego wchodzić w poczet ubogiej ludności nierolnej. W interesie ujednostajnienia zasad postępowania w przedmiocie ograniczenia liczby osób, mających na przyszłość zachować prawo do poboru chleba kartkowego wskazanym jest, aby podane poniżej ograniczenia przeprowadzone były we wszystkich związkach komunalnych z równą ścisłością i według tej samej metody.

W szczególności Ministerstwa b. dz. pr. jest zdania, że do wyłączenia od poboru chleba kartkowego począwszy od 1. 10. 21 kwalifikowały by się, w zasadzie najwięcej następujące kategorie ludności:

I. Wszyscy samodzielnii i wspólnie z nimi zamieszkali członkowie ich rodzin jako też domownicy (przedsiębiorcy, przemysłowcy, kupcy, procederowcy, mistrze rzemios, właściciele realności, kapitaliści, należący do zawodów zwolonych etc.

II. Z nio samodzielných przedewszystkiem:

a) Pracobiorycy, (urzędnicy państwowi i prywatni, robotnicy wzgl. pensjonisi i t. d.) o ile pobierają żywność w naturze.

b) Pracobiorycy (urzędnicy państwowi i prywatni, robotnicy wzgl. pensjonisi i t. d.) którzy nie pobierają żywności w naturze, a których zarobek wzgl. dochód dzienny przewyższa poniżej podane normy, a mianowicie:

1. Jeśli zarobek, wzgl. dochód niezonatych (niezamatych) lub samotnych przekracza w przecięciu dziennym kwotę 300 mk.

2. Jeśli zarobek, wzgl. dochód żywicieli rodzin wraz z zarobkami wzgl. dochodami członków rodziny, żyjących z żywicielami na wspólnym gospodarstwie przekracza w rodzinach liczących włącznie z żywicielem rodziny:

2. osoby w przecięciu dziennym kwotę 500 mk.

3. " " " " " 650 mk.

4. " " " " " 700 mk.

5. " " " " " 1000 mk.

3. Jeśli w rodzinach, liczących razem więcej niż 5 osób reszta dochodu dziennego po odliczeniu 1000 mk. na żywiciela i czterech członków rodziny, wyniesie na każdego dalszego (ponad 5 osób) członka rodziny w przecięciu więcej niż 100 mk.

Do liczby uprawnionych członków rodziny nie należy doliczać tych razem mieszkających członków rodziny, którzy pobierają żywność w naturze lub żywią się poza domem.

Ścisłe zastosowanie się do powyższych zasad a mianowicie ograniczenie do minimum ilości osób, uprawnionych do poboru chleba kartkowego, zaleca się także z tego powodu, by tem łatwiej było przejść do całkowitego zniesienia kart uprzywilejowanych, z czem należy się liczyć w najbliższej przyszłości. Z powodu braku funduszy lada chwila bowiem będzie musiała ustać dalsze wydawanie kart chleba kartkowego.

Poznań, dnia 20. września 1921 r.

Wojewoda.

z. p. (-) Zborowski.

Powyżej umieszczony okólnik Województwa podają do wiadomości z poleceniem ścisłego zastosowania takowego przy przyszłym wydziale kart chlebowych. Proszę uprzedzić sobie, że im mniej wydamy kart chlebowych tem dłużej jesteśmy w możności ludność w tańszy chleb zaopatrywać, co znów jest z wielką korzyścią dla osób rzeczywicie niezamożnych, którym kupno chleba po cenach wolnego handlu nie jest możliwym. Komisje gmin i miast winne niezwłocznie przystąpić do prac przygotowawczych nad zestawieniem zapotrzebowania znaczków chlebowych w myśl instrukcji Województwa i zestawione spisy osób przedłożyć najpóźniej do 8. października r. b. powiat. Ref. Gospodarczemu.

Leszno, dnia 3. października 1921 r.

Sobeski, Starosta.

Okólnik

w sprawie subwencji na prace doraźne i melioracyjne.

Przypominając okólniki z dnia 2. 8. 1920 (1. dz. 1299/21. IV. C.), z dnia 8. XI. 1920 (1. dz. 1769/20. IV. C.) i z dnia 11. I. 1921 (1. dz. 57/21 VIII. C.) zaznaczam, że nie wolno zaczynać żadnych prac dla zatrudnienia bezrobotnych bez poprzedniego zbadania odnośnych projektów i kosztorysów przez właściwe Urzędy, jeżeli prace te mają być subwencionowane przez Rząd. Również umowy z przedsiębiorcami, mającymi prace te wykonać, winny przed rozpoczęciem robót być przedłożone właściwemu urzędowi do zatwierdzenia, jak i wszelkie zmiany pierwotnej umowy w trakcie robót. O ile zajdą przypadki nagłe, zniewalające do zaczęcia prac przed ukończeniem projektu, należy telegraficznie zawiadzić właściwy Urząd (przy pracach melioracyjnych Urząd Bud. Melioracyjnego), aby przysłał na miejsce urzędnika dla zbadania, czy można zacząć pracę i w jaki sposób ją wykonać. Zaszło bowiem kilka przypadków, w których po wykończeniu prac stawiono wnioszek o subwencję lub też w trakcie wykonywania robót. Tego rodzaju wniosków Rząd z zasady nie uwzględnia, a koszty ponieść muszą powiaty, gminy lub spółki, które zwykle namówione przez przedsiębiorców wykonują pracę bez kontroli rządowej. W ten sposób zostały niektóre prace wykonane, albo nieracjonalnie albo niepotrzebnie. Wszelkie wnioski o subwencje rządowe na tego rodzaju prace, winny być przez PP. Starostów zbadane, czy zachodzi rzeczywicie potrzeba ich subwencionowania, i odesłane z odpowiednimi uwagami, oraz z odpowiedziami na stawione pytania w okólniku Ministerstwa b. Dz. Pr.

435
(1. dz. 12 b 2750/21) z dnia 1. II. 1921, przesłany pod nr. 740/21 VIII. C. z dnia 7. VI. 21, przez właściwy Urząd Bud. Melior. do Województwa.

Okólnik niniejszy polecam zakomunikować interesowanym gminom i spółkom dla uniknięcia w przyszłości niepotrzebnych strat.

Poznań, dnia 21. września 1921 r.

Wojewoda.

Dr. Celichowski.

Powyższe podają do wiadomości.

Leszno, dnia 3. 9. 1921. Sobeski, Starosta.

Rozporządzenie w sprawie cen spirytusu.

Na podstawie rozporządzenia Naczelnej Rady Ludowej z dnia 26 marca 1919 r. Tyg. Urzędowy nr. 3 poz. 13 oraz art. 6 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. Dzien. Praw. nr. 6 str. 675, postanawiam, co następuje: Od dnia 1 października 1921 r. obowiązują następujące ceny ulgowe spirytusu: 1) dla szpitali publicznych (rządowych, komunalnych, miejskich i dobroczynnych) do celów leczniczych dalej dla zakładów naukowych i tych zakładów doświadczalnych, które są prowadzone w celach ogólnospołecznych, do użycia przy pracach naukowych i doświadczalnych, dla lekarzy, aptek do sporządzenia lekarstw, objętych obowiązującą farmakopeją, do których wyrobu jest potrzebny spirytus rektyfikowany, w ilościach ustalonych co do każdej apteki przez Wojewódzki Urząd Zdrowia wreszcie do sporządzenia lekarstw na recepty za jeden litr spirytusu rektyfikowanego 100 proc. 300 mk. 2) dla zakładów przemysłowych do wyrobu lekarstw, środków kosmetycznych, perfumeryjnych i higieniczno-farmaceutycznych za jeden litr spirytusu rektyfikowanego, pod warunkiem skażenia go ogólnym lub szczególnym przez Władzę Skarbową zatwierdzonym środkiem skażającym, dostarczonym przez odbierającego, czy to w zakładzie przemysłowym, czy też rafinerji na koszt odbiorcy, za jeden litr 100 proc. 300 mk. 3) za jeden litr spirytusu surowego, skażonego ogólnym środkiem skażającym, do palenia, świecenia, ogrzywania i dezynfekcji oraz do celów przemysłowych 200 mk. 4) za jeden litr spirytusu surowego 100 proc. celem skażenia go szczególnym środkiem skażającym do wyrobu octu 200 mk. Ceny rozumieją się loco rektyfikacja względnie gorzelnia do naczyń odbiorcy.

Poznań, dnia 25. września 1921 r.

Minister

podpis — Dr. J. Trzcinski.

Powyższe podają do wiadomości z nadmienieniem, że ceny detalicznej sprzedaży okewity skażonej zostaną osobno obwieszczone.

Leszno, 29. 9. 1921 r.

Sobeski, Starosta.

Licencjonowanie podług rozporządzenia policyjnego z dnia 14. 10. 20 r. stadników na powiat leszczyński odbędzie się dnia 31. października 1921 r. w Lesznie o 9 rano przed mleczarnią spółkową, w Święcicach o 11 przed południem na rynku, w Włoszakowicach o 2 popołudniu przy sołectwie, dnia 3. listopada 1921 r. w Rydzynie o 10 na rynku, w Garzynie o 1 po południu przy oberzy, w Osiecznie o 3 popoł. przed oberżą p. Pieczyńskiego.

Uchwałą wydz. pow. z dnia 3. 11. 20 r. pobiera się za licencję za pierwszy raz 500 mk., za drugi raz 300, trzeci raz i niezdatnego zupełnie 200 mk. Wszystkich właścicieli stadników mających być licencjonowanych i tych których posiadają rejestry od dawniejszych licencji lub tymczasowe pozwolenie proszę o przysłanie takowych, z podaniem dokładnym maści, wieku, rasy, pochodzenia, odznaki, nazwy stadnika do wydziału powiatowego 8 dni przed terminem licencyjnym.

PP. sołtysów upraszam o zawiadomienie gminie w sposób miejscowo przyjęty. Stadniki należy przeprowadzić podług art. V. rozporządzenia policyjnego z dnia 14. 10. 20 Or. 84 z 1920 r.

Leszno, dnia 5. 10. 1921.

Sobeski, Starosta.

Następujące osoby mają zamiar wyprowadzić się do Niemiec:

Z Leszna: Klupsch Agnieszka i Małgorzata, Denach Emma, Weigt Susanna, Senftleben Józef, Fehlinger Louise, Schubert Marja, Schmidt Erna, Rauhut August z rodz., Vetter Ernst z rodz., Seddig Maks z rodz., Behle Jenny z rodz., Klopstock Abraham, Paul Franciszka, Liebelt Adolf z żoną, Grobelny Stefan, Marcinek Piotr z rodz., John Henryk z rodz., Liesaus Pauline, Fischer Berta i Anna, Gumprich Elżbieta, Heinze Paweł z rodz., Zagermann Emma, Cohn Maks z rodz., Zugehör Gustaw z rodz., Freier Nikodem i Marta.

Z Dąbcza: Marschel Pauline z dzieckiem.

Z Moraczewa: Nerlich Anna.

Z Osieczny: Preuss Henryk z rodz.

Z Trzebań: Neumann Andrzej.

Z Drzeczkowa: Hoffmann Jan, Wahlbrink Wilhelm.

Z Now. Żakowa: Veltheim Wilhelm.

Z Zaborowa: Brieger Berta, Handke Henryk z rodz.

Z Henryków: Artin Ernst z rodz., Artin Friedrich.

Z Lasocic: Jähler Marcin z rodz.

Z Rydzyny: Bobrowski Edmund.

Z Przybina: Gleinich Marja.

Z Wielk. Krzycka: Baensch Franciszka, Lange Oswald z rodz.

Z Święcichowy: Barschinski Franciszek.

Z Morkowic: Nitsch Jan.

Z Wilkowa: Liebelt Karol.

Z Niechłód: Jaskulska Jadwiga.

Z Kłody: Tscheuschner Maks z rodz.

Wszyscy ci, którzy mają jakiegokolwiek pretensję do powyższych osób, zechcą się zgłosić w przeciągu 8 dni do starostwa w Lesznie — pokój nr. 11.

Leszno, dnia 12. 10. 1921 r. Sobeski, Starosta.

Kupuję używane
**fortepiany,
pianina,
harmonia.**

Zgłoszenia

Kosidowski, POZNAŃ,
ulica Strzelecka 11.

**Książki najmu
dla dworów
(kontrakty)**

poleca

Drukarnia Ored. Powiatow.
Leszno, ul. Wolności 20.